Sønderjyllands Symfoniorkester

MUSIKFORLØB FOR 4. KLASSE

Sæt musik til
GENFORENINGEN 2020

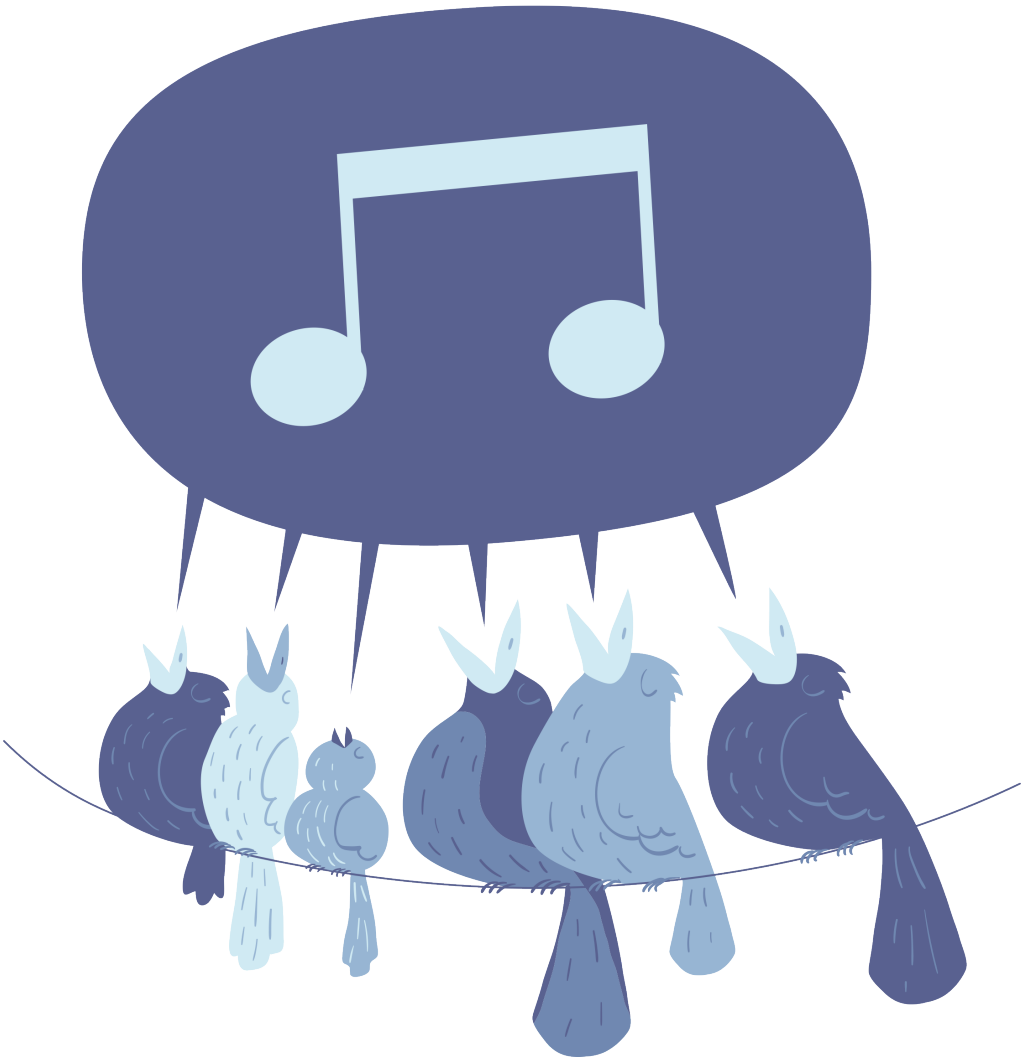

ELEVARK

KÆRE LÆRER OG ELEVER

I dette dokument findes sangteksterne tilknyttet undervisningsmaterialet på www.bogu-sdjsymfoni.dk.

I klasselokalet kan I via vores nye hjemmeside arbejde med sang og musik fra perioden omkring Genforeningen, så I er forberedt på en musikalsk rejse tilbage til den historiske begivenhed.

Årets fællessang til skolekoncerterne er *Det haver så nyligen regnet*. Vi håber, at I vil øve jer rigtig godt på sangen, så I kan synge den, når orkestret kommer rundt.

FÆLLESSANG:

Det haver så nyligen regnet

Tonart: C-dur

Sangteksten findes på side 2

Vi glæder os til at spille for jer!

DENGANG JEG DROG AFSTED

1. Dengang jeg drog af sted,
dengang jeg drog af sted,
min pige ville med,
ja, min pige ville med.
Det kan du ej, min ven,
jeg går i krigen hen,
og hvis jeg ikke falder, kommer jeg nok hjem igen.
Ja, var der ingen fare, så blev jeg her hos dig,
men alle Danmarks piger, de stole nu på mig.
Og derfor vil jeg slås som tapper landsoldat.
Hurra, hurra, hurra!

2. Min fader og min mor,
min fader og min mor,
de sagde disse ord,
ja, de sagde disse ord:
"Når dem, vi stole på,
i krigen monne gå,
hvem skal så pløje markerne, og hvem skal græsset slå?"
Ja, det er netop derfor, vi alle må af sted,
for ellers kommer tysken og hjælper os dermed.
Og derfor vil jeg slås som tapper landsoldat.
Hurra, hurra, hurra!

3. Når tysken kommer her,
når tysken kommer her,
beklager jeg enhver,
ja, beklager jeg enhver.
Til Peder og til Povl
han siger: "Du bist faul",
og skælder man ham ud på dansk, så siger han: "Hols maul!"
For folk, som taler alle sprog, er det nu lige fedt,
men Fanden heller inte for den, som kun har ét.
Og derfor vil jeg slås som tapper landsoldat.
Hurra, hurra, hurra!

4. Om Dannebrog jeg ved,
om Dannebrog jeg ved,
det faldt fra himlen ned,
ja, det faldt fra himlen ned.
Det flagrer i vor havn
og fra soldatens favn,
og ingen anden fane har som den sit eget navn.
Og den har tysken hånet og trådt den under fod.
Nej, dertil er vor fane for gammel og for god!
Og derfor vil jeg slås som tapper landsoldat.
Hurra, hurra, hurra!

5. Vi byde fjende trods,
vi byde fjenden trods,
når kongen er med os,
ja, når kongen er med os.
Med draget sværd han står,
han snakker ej, men slår,
så dansk som han var ingen konge her i mange år.
De lader, som de tror, at han inte mer er fri,
og selv vil de dog ha' ham i det tyske slaveri.
Se, derfor vil jeg slås som tapper landsoldat.
Hurra, hurra, hurra!

6. For pigen og vort land,
for pigen og vort land
vi kæmper alle mand,
ja, vi kæmper, alle mand.
Og vé det usle drog,
der elsker ej sit sprog
og ej vil ofre liv og blod for gamle Dannebrog!
Men kommer jeg ej hjem til min gamle far og mor,
Kong Frederik vil trøste dem med disse hersens ord:
"Sit løfte har han holdt, den tapre landsoldat".
Hurra, hurra, hurra!

Tekst: Peter Faber, 1848
Komponist/melodi: Emil Hornemann, 1848

FÆLLESSANG
TONART: C-DUR

DET HAVER SÅ NYLIGEN REGNET

1. Det haver så nyligen regnet,
det har stormet og pisket i vor lund.
Frø af ugræs er føget over hegnet,
åg på nakke og lås for vor mund.
Årets løb har sin lov,
der blev lyst i vor skov,
ak, hvor kort, indtil alt er stormens rov.

2. Det har regnet - men regnen gav grøde,
det har stormet - men stormen gjorde stærk.
Som de tro'de, at skoven alt var øde,
så de vårkraftens spirende værk.
For de gamle, som faldt,
er der ny overalt,
de vil møde, hver gang der bliver kaldt.

3. Og de tro'de, at hjertebånd kan briste,
og de tro'de, at glemmes kan vor ret!
De skal vide, de aldrig ser de sidste,
de skal vide, at ingen bliver træt.
Thi som årene randt,
sås det: båndene bandt,
kræfter fødtes for kræfterne, som svandt.

4. De kan spærre med farver og med pæle,
de kan lokke med løfter og med løn, -
fælles sprog giver vore tanker mæle,
fælles vilje gør kampdagen skøn.
Nye stridsmænd skal der,
nye stridsmænd skal her
slutte kreds om den fane, vi har kær.

5. Ja - det haver så nyligen regnet,
og de træer de drypper endnu,
mangen eg er for uvejret segnet,
men endda er vi frejdige i hu;
viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for den, som tror.

Tekst: Johan Ottosen, 1890
Komponist/melodi: Dansk folkemelodi

DET LYDER SOM ET EVENTYR

1. Det lyder som et eventyr
et sagn fra gamle dage:
en røvet datter, dybt begrædt,
er kommen frelst tilbage!

2. Det sker, hvad som et drømmesyn,
har strålet for vor tanke,
til sommer vajer Dannebrog,
igen paa Dybbøl Banke

3. Hvad knap vi turde hviske om
i krogen mellem venner
forkyndes nu på dansk og tysk
som løfteord af frænder.

4. Velkommen hjem til moders hus,
vor søster, hjertenskære!
Så bleg du blev i kæmpens favn
i striden for din ære!

5. Du sad i bolt og fangejern
til spot for vilde drenge.
seks tusinde unge sønners liv
var dine løsepenge!

6. Men du vil ingen sørgefest!
Mens tåren øjet brænder,
du skjuler stolt, hvad ondt
du led i hine bøddelhænder.

7. Du kommer klædt i hvidt og rødt
og smiler os i møde.
Hild dig, vor Moders øjensten,
i nytids-morgenrøde!

Forfatter: Henrik Pontoppidan, 1918
Komponist: Thomas Laub, 1919

SOM EN REJSELYSTEN FLÅDE

1. Som en rejselysten flåde
ankret op ved Jyllands bro
under vejrs og vindes nåde
ligger landet dybt i ro.
Hårdt går hav mod bro og stavn
møder Danmarks stille navn.
Hør, hvor blidt det klinger.
Hvor vi stod og hvor vi gik,
kom dit navn, som sød musik
blødt på hvide vinger.

2. Havombruset yngler landet.
Tusind øer gik af havn,
lod sig bære bort af vandet
for at bære Danmarks navn.
Muntert frem til livets dyst
gennem mulm og strålelyst.
Hil jer, vore skibe!
Flaget blaffer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit,
med sin kølvandsstribe.

3. Hav og muld skal dansken pløje.
Venner. Hvad vi fik for muld!
Bølgelandets runde høje
tavlet ud i grønt og guld.
Lærken klatrer fra sin seng
i den morgenvåde eng
ad sin jakobsstige.
Med de lyse nætters skær
over stille bøgetræer
åbner himmerige.

4. Hør det! Husk det, alle danske!
Klar og frodig er vor ånd.
Sproget slutter som en handske
om en fast og venlig hånd.
Værn med vid, hvad hélt er vort.
Sig kun sandhed, jævnt og kort,
gladest ved det milde.
Danskens lov i strid og fred
være ret og billighed,
som kong Volmer ville.

5. Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget
smilbestrålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie sprog,
uden tryk af fremmed åg
frejdig Freja taler.
Eget brød på egen dug,
Danmarks hvede, Danmarks rug,
Dybbøl mølle maler.

6. Om din frihed vil vi værne,
holde skjoldvagt om din fred,
ofre dig en moden kerne,
fra din jord i tusind led.
Indånd Nordens frie luft,
stilhed sød af blomsterduft,
blæst, som søen salter,
medens vi med trofast sind
sætter al vor gerning ind
Danmark, på dit alter.

Forfatter: Helge Rode, 1920
Komponist: Carl Nielsen, 1920

A

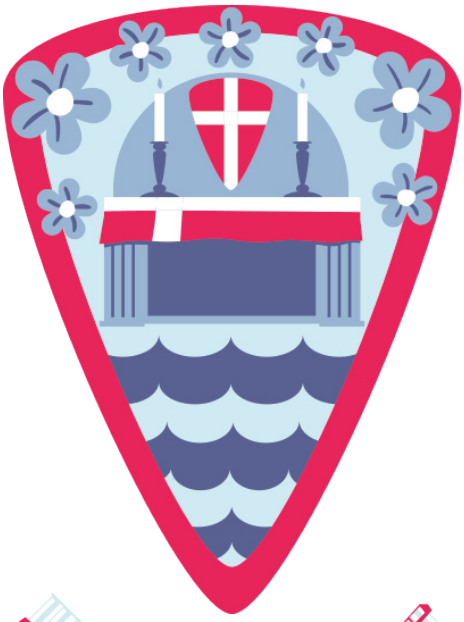

B

C

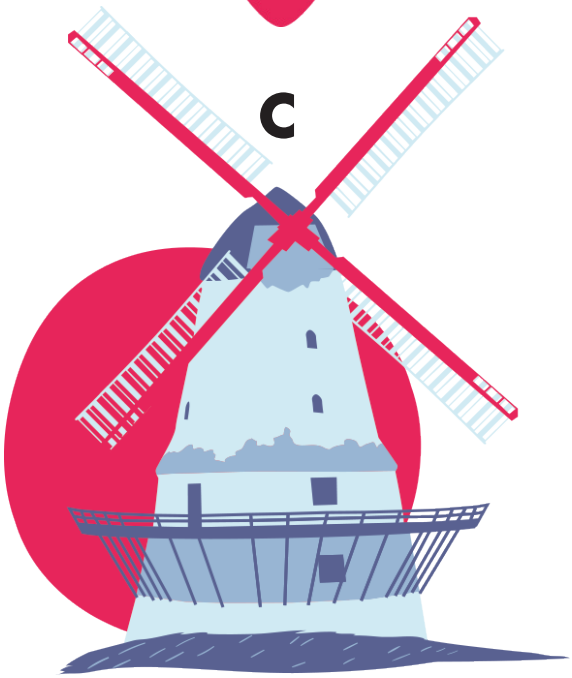

D

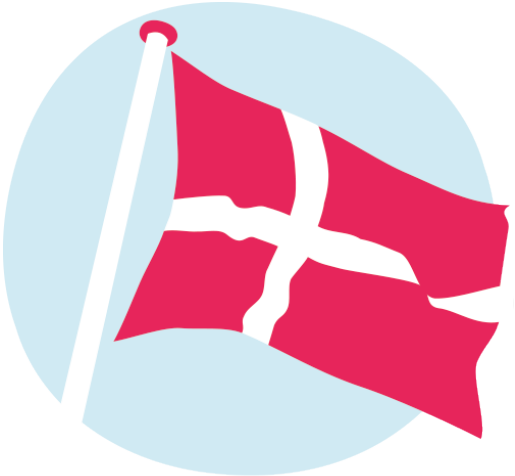

E

F